

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 19

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
13 Mai 1939

IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI IADUL

de I. T. Cocuț

Există oameni care nu pot împăca aceste două lucruri laolaltă. Cum se poate, zic ei, ca Dumnezeu dragostei să arunce pe oameni într'un foc și un chin veșnic? Cineva îmi puna mie odată întrebarea în felul următor: „Dacă ai vedea d-ta un câine legat în foc, oare nu te-ar lovi mila de el și nu te-ai duce să-l deslegi? Cum poți atunci să-ți închipuiești că Dumnezeu, care e nemărginit în dragoste, poate să arunce pe oameni în iad?”

Dreptatea lui Dumnezeu

De sigur omul nostru a spus un mare neadevăr. Dumnezeu nu aruncă și nu trimite cu sila pe nimeni în iad. Oamenii se duc de buna lor voie. Dumnezeu e drept în chip desăvârșit. Sfîntenia Lui e perfectă. El este cu totul curat de orice păcat. Caracterul Său e infinit de moral. Acest Dumnezeu a făcut lumea și ne-a făcut și pe noi, oamenii. El a așezat universul întreg sub două legi: una fizică și una morală. Oricine calcă una din aceste legi, va fi pedepsit și va suferi. Dar pedeapsa nu va veni deosebit de faptă, ci fiecare faptă rea conține în ea răs-plata. De pildă, dacă-ți bagi mâna în foc, calci o lege fizică. Pentru asta ai să fii pedepsit. Când? Tocmai când bagi mâna în foc. Călcarea acestei legi fizice, cuprinde în ea pedeapsa. Nu trebuie să vină Dumnezeu să te pedepsească, pentru că te pedepsești tu singur.

Tot astfel e și cu legea morală din univers. Ea e ieșită din natura sfântă a Creatorului și deci e desăvârșită. Cine o calcă, va fi pedepsit. Dar și aici pedeapsa e legată de faptă. Omul însuși își face iadul în sufletul său, prin păcat. Dumnezeu, fiind sfânt și drept, cere respectarea legilor Sa-

le sfinte. El nu poate îngădui ca ele să fie călcate fără pedeapsă. Aceasta ar însemna să se tăgăduiască pe Sine.

Ce este iadul?

Dumnezeu ne-a făcut în așa fel că nu putem fi fericiți dacă nu trăim în legătură strânsă cu El. Singura bucurie și odihnă a vieții se găsește în tovarășia Tatălui ceresc. În iad vor fi multe feluri de chinuri. Biblia vorbește de foc, de chin veșnic, de viermele care nu doarme și de scrâșnirea dinților. Dar cea mai mare durere din iad, din care vor ieși toate celelalte, va fi despărțirea totală și veșnică de Dumnezeu, ruperea oricărei legături cu Tatăl. Dar cine rupe această legătură? Dumnezeu? Nu, de mii de ori nu. El dorește din toată inima să fim mai aproape și mai aproape de El. Omul singur rupe legătura cu Dumnezeu, El păcătuiește, el se depărtează de Tatăl său ceresc și el își creiază iadul. Iată, deci, că nu Dumnezeu ne trimite în iad, ci omul își face iadul și se aruncă în el.

De ce nu-l oprește Dumnezeu?

Bine, veți spune D-voastră, așa e, omul singur își creiază nefericirea și infernul. Dar Dumnezeu de ce nu-l oprește de pe calea ră-tăcirii? Sigur oă întrebarea aceasta e necugetată. Ce n'a făcut Dumnezeu ca să oprească pe om dela rău? Proorocii și slujitorii Lui au fost trimiși pe pământ în toate veacurile ca să cheme pe oameni înapoi la Domnul.

Dar ceva și mai mult. Dumnezeu a așezat Golgota în calea păcătoșilor. Cu prețul suferinței și morții Fiului Său, Dumnezeu a vrut să ne arate cât ne iubește. El a ridicat prin cruce cea mai mare piedecă în calea celor ce

merg spre iad. Isus a luat asupra Sa iadul oamenilor. Dumnezeu a lăsat ca pedeapsa păcatelor noastre să cadă asupra Lui. El a împăcat legea morală și a deschis o cale nouă și vie prin care putem să ne întoarcem înapoi la Dumnezeu și să restabilim viața de tovarășie cu El. Dumnezeu a făcut jertfa supremă, ca să ne oprească de a merge spre iad. Apoi a trimis apostolii, ucenicii și misionarii Săi în toată lumea, ca să spună tuturor despre dragostea Sa și să cheme lumea în Impărăția Sa. De două mii de ani aproape, ei strigă pretutindeni către cei păcătoși, arătându-le prăpădul spre care merg. Ei sunt bătuiți, alungați, prigoniți, omorâți, dar nu se dau înfrânți. În ei vorbește Dumnezeu și El stăruiește ca oamenii să vină la El.

Respectul libertății omului

Dar cineva poate să meargă mai departe și să spună: „Dumnezeu e Atotputernic. El e nemărginit mai tare ca noi. De ce atunci nu ne oprește El cu forța? Asta Dumnezeu n'o poate face. El ne-a creat după chipul și asemănarea Sa, adică liberi, având dreptul și puterea de a alege între bine și rău. El respectă această libertate. El întrebuintează o mulțime de căi spre a ne opri din drumul spre iad: convingerea, iubirea, jertfa, etc. — una singură, însă, n'o poate întrebuinta, aceea de a ne duce cu sila în raiu. El ne-a creat ființe morale. Raiul înseamnă mai întâi, legătura desăvârșită cu Dumnezeu. Aceasta este o faptă, o experiență lăuntrică. Fără voia noastră, nimeni nu ne poate face să intrăm în legătură cu Dumnezeu. Ne poate omorî, dar acest lucru nu-l poate face fără voia noastră.

(Continuare în pag. 8-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 19 Sâmbătă 13 mai 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul.

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In strănație 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Trebuie să fim recunoscători lui Dumnezeu pentru ajutorul Său în vremurile grele prin care trecem. Deasemenea trebuie să-I mulțumim pentru acei frați, care ne-au ajutat la facerea abonamentelor atât la FARUL, cât și la CALAUZA și la MANA. Vă rugăm în numele Domnului, să nu depuneți armele, ci să continuați cu facerea abonamentelor și acum, și să sprijiniți cu rugăciunile dv. lucrarea aceasta sfântă.

Răspândirea Scripturilor

Soc. Britanică de Biblii aduce la cunoștință, că un creștin chinez, foarte cunoscut și credincios, a cumpărat 12.000 de testamente și 6500 de biblii cu un preț de 19.000 dolari, sau peste 4.000.000 lei. Apoi, le-a împărțit la prietenii personali și la ofiterii și funcționarii statului chinez. Pe coperta Bibliiei, dăruitorul a pus să se tipărească aceste cuvinte: „Aceasta este cea mai mare carte din lume”.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

Francisc

Keeskés

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

Omul care a trăit mai mult, nu e acela care numără mai mulți ani, ci acela care a simțit mai mult viața.

Jean Jaques Rousseau

PRIVIREA CARE DĂ VIAȚĂ

de M. Dumitrașcu

Numeri 21: 4-9

Multe și interesante au fost întâmplările din viața de călătorie a poporului evreu, din Egipt spre Canaan. Pentru poporul Domnului din zilele noastre, aceste întâmplări sunt pilde minunate și învățături puternice.

Dumnezeu a fost credincios promisiunilor Sale, date lui Avraam, Isaac și Iacov, că seminția lor va moșteni țara Canaanului, țara unde curge lapte și miere și la timpul hotărât Dumnezeu a voit să-i ducă în această țară, scoțându-i din robia grea a Egiptului. Ca să ajungă însă în Canaan, trebuia să treacă mai întâi prin o mare pustie, și Dumnezeu a voit așa, ca să le pună la încercare credința și statornicia lor față de El. Citim însă, că acest popor „și-a pierdut răbdarea pe drum și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise”. Ba, ceva mai mult, a vorbit cu dispreț și despre mana pe care le-o dădea Dumnezeu ca hrană în pustie și a zis: „...ni s'a scârbit sufletul de această hrană proastă”. Ce grozavă răzvrătire împotriva lui Dumnezeu! Ce dispreț și insultă la adresa lui Dumnezeu!

Pedeapsa lui Dumnezeu pentru aceste păcate n'a întârziat, și niște șerpi înfocați au fost trimiși de El împotriva lor și pe care-l mușca, murea. Abia acum când se vede lovit de urgia lui Dumnezeu, poporul își dă seama de păcatul lui și cere îndurarea lui Dumnezeu. Și ce minunat! Dumnezeu care e îndelung răbdător, care nu obosește iertând și care e nespus de milos, pregătește un mijloc interesant de scăpare pentru ei, din această urgie. Nu înlătură urgia, dar pune la dispoziție oricui mijlocul de a scăpa de urmările ei. Dumnezeu poruncește lui Moise să facă un șarpe de aramă și să-l spânzure în prăjină și oricine e mușcat și va privi spre el, va trăi.

Mijlocul de scăpare este simplu și la îndemâna oricui. Puterea de viață nu este în șarpele de aramă, ci în privirea plină de credință în ceea ce a făcut și a spus Dumnezeu: „Oricine este mușcat și va privi spre el, va trăi”. Se poate să fi fost printre cei mușcați și unii care n'au luat în serios cele spuse de Dumnezeu, n'au privit spre șarpele de aramă și au murit. Șarpele de aramă atârna de prăjină și pen-

tru ei, dar necredința lor i-a împiedecat să privească spre el și au murit.

Șarpele de aramă închipuia pe Domnul Isus

Sfântul evanghelist Ioan, în cap. 3, v. 14-15, redând convorbirea Domnului Isus, avută în timpul nopții, cu învățatul Nicodim, spune: „Și după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentruca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. Și în vers. 16 spune: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”.

Omenirea din zilele noastre, ca și poporul evreu din trecut, e răzvrătită împotriva lui Dumnezeu. Șerpi înfocați, păcatul cu toate poftetele și patimile lui, mușcă și otrăvește zilnic pe oameni. Conștiința încercată, pacea sufletului distrusă, sănătatea trupului ruinată, și așteptarea osândeii veșnice din partea lui Dumnezeu, sunt motive destul de puternice să facă pe orice om să caute scăpare din această grozavă stare care-l duce cu siguranță la pierzare.

Și, slăvit să fie Dumnezeu, că și azi, ca și în trecut, a pus la dispoziția oamenilor mijlocul sigur de scăpare. Mijlocul cel mai simplu, cel mai ușor: să privești cu credință la Domnul Isus răstignit pe Golgota, pentru păcatele tale, și vei trăi. Nu trebuie să faci nimic, decât să privești, adică să-ți îndrepti toată atenția și nădejdea mântuirii tale spre El, căci numai în El ai iertarea păcatelor, prin sângele Lui, așa a hotărât Dumnezeu și dacă privești la Domnul Isus ca răstignit în locul tău și pentru păcatele tale, înseamnă că dai crezare lui Dumnezeu, ascultă de ce spune El și astfel vei trăi.

Când Domnul Isus era pe cruce, în chinurile cele mai grozave, mulți îl priveau și cei mai mulți îl batjocureau, până și tâlharul dela stânga l-a aruncat cuvinte de batjocură. Dar tâlharul dela dreapta a privit la Domnul Isus ca la Acela care poate mântui, care poate da viața, și nu s'a înșelat. Privirea lui plină de credință, îndreptată către Acela care

(Continuare în pag. 7-a)

Dincolo de mormânt

de L. L. Sezonov

Din vremuri străvechi, oamenii au încercat să afle cu dinadinsul ce este dincolo de mormânt. Ei au alergat la ghicitori, la spirițiști etc., ca să afle dacă e cu putință vreo lămurire cu privire la viața de după moarte. Dar tot ce este după mormânt și tot ce ne așteaptă după moarte, pe fiecare dintre noi, ne-a fost arătat de Dumnezeu în Cuvântul Lui scris, Biblia. Aici e singurul izvor autorizat de informație, pentru lămurirea noastră.

Studiul vieții după moarte ne curățește și ne inspiră, ne dă convingere și siguranță, ne mângăie și ne înștiințează și, astfel, ne pregătește să pășim cu o inimă mai ușoară pe drumul acestei vieți și să întimpinăm moartea mai liniștiți. De aceea, ne-am propus să începem un studiu biblic sau o serie de articole în „Farul Creștin”, cu privire la viața după moarte. Prima sugestie sau îndemn pentru un astfel de studiu mi-a venit dela observația personală pe care am făcut-o, că omul timpului nostru e foarte neștiutor și totodată foarte doritor să afle cât mai multe despre starea lucrurilor de dincolo de mormânt. Din această pricină studiul nostru, prin revista Farul Creștin, va continua mai multe luni de zile. Vom încerca, cu ajutorul lui Dumnezeu și al Cuvântului Său, să ne apropiem de cât mai multe amănunte și să ne ocupăm cât mai pe larg, despre tot ce ar fi în legătură cu întinsul nostru subiect: Viața după moarte.

De fapt, viața omului poate fi împărțită în patru perioade principale. Cea dintâi ar fi perioada dinainte de naștere. În acest timp se întâmplă foarte multe lucruri mari și misterioase și durează foarte puțin, cam nouă luni de zile. Cea a doua perioadă este aceea pe care o trăim noi chiar acum, aici pe pământ, și care este de mai multe zeci de ani. Aceasta ne este destul de cunoscută. Această perioadă e asemenea unei camere puternic luminată, din care, când privim în afară, toate ni se par în întunec. Dar, atunci când pășim în afară, prin ușa morții, toate ni se fac de cunoscut. Cea de a treia și a patra perioadă se află dincolo de mormânt. A treia perioadă ar

mai putea fi numită și starea intermediară sau mijlocie, adică timpul dela moarte și până la înviere și judecata de apoi. Iar a patra perioadă poate fi numită și eternitatea sau veșnicia, adică starea cea de pe urmă a existenței noastre, care va fi sau în iad, sau în cer. În studiul nostru ne vom ocupa de ultimele două perioade: starea intermediară și eternitatea.

Din observațiunile noastre de până acum, aceste două perioade sunt cele mai lungi și cele mai importante din existența noastră. Dar, vai, totodată, adeseori și cele mai neglijate de oameni.

Noi ne vom apropia de studiul nostru cu toată seriozitate și cu multă, cât mai multă, atârnare de Cuvântul scris al lui Dumnezeu și de îndemnul Duhului sfânt. Cu toate că cortina care ne desparte de lumea de dincolo de mormânt, încă, până azi n'a fost ridicată cu totul, totuși a fost ridicată destul de sus ca să ne dea putința de a privi dincolo și a căpăta destulă siguranță și cunoștință, ca să putem crede în viața de după moarte. Noi, creștinii, știm că există o astfel de viață și că dincolo de mormânt ne va fi „cu mult mai bine”.

Lumea întreagă poate fi închipuită că ar sta la marginea unui drum, privind înaintea spre locul unde au dispărut iubiții lor în ceata pământului. Ei nu-i mai văd deloc, nicio mișcare nu se întrezărește, nicio șoaptă nu se mai aude. Totul e cuprins în ceata deasă și rece a pământului. Cu toate acestea, ei privesc încă cu multă băgare de seamă și cu dorinți arzătoare spre direcția și locul unde iubiții lor au dispărut în ceata morții... Dar dincolo de ceata rece și umedă este soarele, care dă lumina și viața, este Dumnezeu. **Binele** de abia o să vie în viitor. Într'adevăr viața aceasta, aici pe pământ, nu este altceva decât un fragment sau o parte dintr'un întreg mult mai mare. Noi, acum trăim numai o parte din existența vieții noastre. Apostolul vedeniilor și al descoperirilor, Ioan ne spune: „**Și ce vom fi**, nu s'a arătat încă. **Dar știm** că atunci, când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că El vom vedea așa cum este.” 1 Ioan 3:2.

În lumina acestor cuvinte mă-

rețe, moartea nu este ceva de temut, ceva urât și groaznic pentru credincioși. Dimpotrivă, este „Ziua încoronării”. Moartea este arcul de triumf, prin care pășim într'o viață mai plină și mult mai glorioasă. Moartea este ultimul câștig, este binecuvântarea creștinului pe care o poate avea în **trup**, aci pe pământ. „Pentru mine a muri”, scrie apostolul Pavel, „este un câștig”. Câștigul morții este eliberarea din suferință, din întristare, din mărginirea timpului și înălțarea la libertate, bucurie, Hristos și Dumnezeu.

Când privirea mea senină,
O ridic spre infinit.
A Salemului lumină,
Eu o caut desrobît.
Și din chinurile-mi vîi
Mă ridic spre veșnicii.

(Va urma)

ÎN BISERICA Baptistă din Brăila a avut loc în prima zi de Paște o serbare cu un program frumos, împodobit de poeziile și cântările copiilor din loc. A cântat corul din loc, condus de fr. S. Roth. Programul a fost condus de fr. S. Voia. Au servit din Cuvântul Domnului frații Roth și Alexa Popovici.

CU OCAZIA zilei de învierea Domnului, frații din biserica baptistă Sudriș, jud. Bihor, au avut un program frumos despre pacea lumii. S'au recitat mai multe poezii și câteva cântări spre slava Domnului înviat. A doua zi de Paște a fost serbarea femeilor care au știut toate să răspundă la întrebările puse în lecțiunea pe luna Aprilie, din Călăuza. Programul a fost condus de fr. Dan Gheorghie.

A TRECUT LA CELE de veci sora Raveca Tălmaci din Răscrucei, jud. Cluj. Serviciul înmormântării a fost condus de către fr. Crișan G. din Cluj.

ÎN BISERICA DIN CLUJ s'a ținut căsătoria religioasă a fr. Codrean Iosif cu sora Pap Rozalia, de către fr. Crișan Gavrilă, la 30 Martie.

ÎN VIȘOARA, jud. Constanța, la 10 Martie, frații s'au bucurat cu ocazia deschiderii bisericii, când au ținut o frumoasă serbare a copiilor. Dintre copii, 22 de copii străjeri au compus un frumos program din poezii, cântări și un text din Epistola către Corinteni. Serbarea s'a încheiat cu Imnul Regal și cu o rugăciune pentru țară și Rege, precum și pentru pacea lumii întregi.

Biserica

Cuvântul „biserică” are mai multe înțelesuri. Acest cuvânt vine din grecește, dela cuvântul „eklesia”, care are înțelesul de: „chemați afară”. Se referă la totalitatea persoanelor care cred în Domnul Isus Hristos; altădată are înțelesul de „biserică nevăzută” sau se referă la localul adunării credincioșilor, „chemați afară”, ca o mărturie și o operă reprezentativă a lui Hristos pe pământ. Adesea se ridică chestiunea: „Cine sunt bapțiștii? Ce cred ei?” Această lecție nu e o istorie despre originea mișcării bapțiște, deși acest subiect este foarte important.

Aici, într'un mod simplu, dăm principiile bapțiște care se deosebesc în parte de principiile ce le susțin celelalte organizații evanghelice. Să luăm șapte principii care sunt:

1) **Dreptul deplin al fiecărui individ, de a se apropia de Dumnezeu.** Omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, cu puterea de a simți, de a gândi și de a voi. Aceste puteri îl ajută să se apropie, în mod direct, de Dumnezeu, prin Domnul Isus Hristos. Nicio intervenție omească nu e cu putință. Pentru cel mai decăzut sau părăsit om de pe pământ, calea către Dumnezeu este deschisă, prin Isus Hristos. Responsabilitatea este pusă de Dumnezeu peste fiecare om și nu poate fi luată de altul. 1 Tim. 2:5.

2) **Libertatea conștiinței.** Omul, care are dreptul deplin de a se apropia de Dumnezeu, trebuie să fie liber să facă așa după cum îi dictează propria lui conștiință. Bapțiștii susțin libertatea pe terenul religios, ca un drept care nu li se poate răpi; dreptul dat de Dumnezeu, la care nu se poate renunța. Libertatea este tovarăsa dreptului deplin al sufletului. Când Dumnezeu l-a creat pe om cu o voință, totodată l-a și înzestrat și cu libertatea voinței. Astfel, el poate alege sau refuza oricare formă a închinăciunii, fără nicio constrângere. Istoria bapțiștilor este aceea care dovedește recunoașterea acestor principii.

3) **Despărțirea bisericii de Stat.** Aceasta este o luptă continuă, pe care bapțiștii au dus-o în tot decursul istoriei, sigilată cu însăși

viețile lor. Hristos zice: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”. Aceasta hotărăște chestiunea credincioșiei față de Dumnezeu și a loialității față de țară. Amândouă sunt obligatorii, după cum le-a dovedit Hristos prin plătirea birului față de guvernul roman. Bapțiștii îndeplinesc toate obligațiile lor față de Stat; ei pretind aceleași privilegii pentru a îndeplini toate obligațiile față de Dumnezeu, așa după cum le dictează conștiința lor.

4) **Hristos-Capul Bisericii.** Domnul Isus Hristos este unicul și singurul Mijlocitor al mântuirii. Deoarece sufletul omului are un drept deplin, aceasta îl face pe om să aibă libertate și intrare liberă la Dumnezeu, prin El. Domnul Isus Hristos este Capul Bisericii, care este Trupul Lui. În Hristos, fiecare credincios devine un preot al Său, dupăcum apostolul Petru declară în scrierile sale: „Preoția tuturor credincioșilor”. „Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească...” 1 Petru 2:9. Matei 23:8—10.

5) **Biblia-călăuza suficientă** (îndestulătoare). Recunoscând pe Domnul Isus Hristos, ca fiind Capul Bisericii, Cuvântul lui Dumnezeu sau Biblia este singura carte autoritativă, pentru bisericile bapțiște. Nicio tradiție omească nu este primită și considerată ca fiind autoritativă. Noul Testament este călăuza îndestulătoare pentru regulile teoretice și practice.

6) **Independența sau democrația bisericilor locale.** După cum dreptul deplin și libertatea conștiinței sunt susținute de fiecare bapțist, ca drepturi fundamentale, tot așa independența și conducerea democratică se pretinde pentru fiecare biserică bapțistă. Aceste principii își au originea lor în prima biserică Nou-Testamentală. Atmosfera lumii vechi nu era potrivită pentru astfel de principii democratice și de aceea s'au făcut încercări pentru nimicirea lor. Cu toate acestea însă, la îndemnul și încurajarea aceluia care au iubit libertatea, ele au rămas în existență timp de 15 veacuri, când ideea aceasta a început să-și facă cursul în jurul lumii. În mod treptat plantația principiilor democratice a condus

biserica congregațională la o nouă viață. Desvoltarea acestor principii a fost fenomenală în ultimii 300 ani. Practica democrației în biserică este aceea, că, fiecare organizație locală își alege pe conducătorii ei, face toate rezoluțiile și planurile după forma Noului Testament, fără nicio autoritate din afară. Consfătuirile sunt binevenite atunci, când sunt fără constrângere. Un studiu amănunțit al Noului Testament ne descoperă această metodă, care este deosebită și generală între bisericile primitive.

7) **Botezul celor ce cred.** Biserica bapțistă are numai două simbole și anume: botezul pentru cei ce cred și Cina Domnului. Numai pocăința și credința în Isus Hristos pot admite cuiva ca să fie botezat. La Cina Domnului iau parte numai credincioșii botezați. Faptele: 2:41, 5:14.

FRĂȚII DIN SANICOLAUL MIC, jud. Timiș, s'au bucurat mult cu ocazia unei frumoase serbări, aranjată de sfintele sărbători ale Paștilor. A cântat corul din loc, iar programul a fost condus de fr. I. Voichiță, ajutat de fr. Nica. Sora V. Ardelean a ținut o cuvântare frumoasă despre idealul tineretului bapțist, vorbind din subiectul „Ea a făcut ce a putut”.

ÎN PRIMA ZI de Paște, a avut loc, în biserică din Iași, un botez Nou-Testament și Cina Domnului.

În ziua a doua, școala duminicală a copiilor a aranjat o serbare frumoasă, slăvind învierea Domnului cu cântări și poezii alese. A treia zi a fost ziua tineretului, cu un program frumos, compus din poezii, cor și orchestră. A vorbit fr. B. Bușilă din Chișinău, arătând cum trebuie să trăiască un copil al Domnului în aceste timpuri grele. Slavă lui Dumnezeu pentru puterea învierii Sale în viața noastră.

ORDINARE ȘI CASATORIE în Buzdugani — Iași. În 16 Aprilie a avut loc în biserică din Buzdugani—Iași, ordinarea fr. Șt. Iorcean, ca presbiter. La această întrunire au luat parte frați și surori din vreo 9 comune. După ordinare s'a serbat căsătoria religioasă a fr. V. Grusechi, cu sora M. Elicenco. După masă s'a împărțit Cina Domnului. Atât ordinarea, cât și căsătoria au fost îndeplinite de frații B. Bușilă și N. Sava.

ÎN COMUNA TOMESTI, jud. Hunedoara, s'a ținut cununia religioasă a fr. Miheș cu sora Nasta, de către fr. N. Oncu.

I O S U A

de D. Paseu

Dacă Moise a reușit să trăiască o viață mare, să desăvârșească cea mai mare operă după aceea a lui Isus, el a avut un prieten adevărat, care l-a ajutat în toate momentele grele.

Cineva a spus cu adevărat: „Mulți oameni buni au pierit, pentru că au avut prea mulți prieteni și mulți oameni au pierit din cauză că n'au avut niciun prieten”. Mulțimea de prieteni care caută să te exploateze, să beneficieze de pe urma ta, vor fi o piatră care te cufundă în disperare atunci când nu le vei mai putea fi de folos. Dar e foarte îmbucurător să știi că o prietenie adevărată transformă iarna în primăvară, plânsul în cântec și totdeauna înseninează cerul vieții tale.

Slugă

Ce cuvânt mic și neînsemnat și totuși omul de care dorește să vorbească și-a început drumul ce a dus în sus, dela această treaptă se slugă. Motivul pentru care mulți oameni nu reușesc să facă lucruri mari, este că ei refuză să înceapă de jos, dela o treaptă mică. Cel mai mare om care a trăit vreodată și singurul care s'a ridicat la nemurire, Isus, și-a început lucrarea, luând haina umilinței, în care a servit o viață întreagă.

Iosua s'a născut în Egipt, a îndurat mizeria robiei și s'a distins imediat ce a plecat poporul spre Canaan. Iosua era omul care știa să aleagă adevărul din minciună, să scoată frumusețea din mocirlă. Locul unde a avut Moise ocazia să cunoască pe Iosua, a fost la raportul pe care l-a adus întorcându-se din cercetarea Canaanului. De sigur, faptul că Moise l-a trimis cu cei 11, ne arată că Iosua a mai isprăvit și alte lucrări cu bine și în care și-a pus tot zelul. Dar acum când se cereau ochi, minte și credință, Iosua a strălucit departe. Moise l-a văzut și va fi bine de noi, dacă din strălucirea lui vom lua și noi în calea spre cer.

Prietenii lui Iosua, afară de Caleb, au văzut Canaanul asemenea unui paradis, iar dorința de a lua în stăpânire acest pământ s'a izbit de înfățișarea uriașă a oamenilor care o locuiau. Aceștia erau oameni fără credință, fără voință și lipsiți de patriotisme și curaj.

Atitudinea pe care au avut-o cei 11 ia locul în fruntea poporului. Timp de 40 de ani a lucrat la sufletul poporului, până când a văzut că e capabil să treacă în Canaan. Pentru un lucru nou trebuie un om nou și Moise și cu Iosua au înțeles aceasta. Ei au început să lucreze la inima tinerețului, să pregătească o generație nouă, cu gânduri noi, cu idealuri noi și cu această generație nouă să se lupte și să cucerească Canaanul.

Iosua stăruitorul

Dar Iosua era un vizionar mare, tocmai ca și domnul său pe care l-a urmat și l-a ajutat în toate. Când a venit din Canaan cu struguri și smochine minunate, a adus cu sine și cuvinte de îmbărbătare, patriotisme și credință și, cu toate că poporul făurea planuri ca să-l ucidă pe Moise și împreună cu el și pe Iosua și Caleb, Iosua a rămas lângă viziunea lui care, pe măsură ce veneau greutățile și necazurile, îi devenea tot mai frumoasă și mai posibilă de realizat.

De câte ori nu ni se întâmplă să avem gânduri frumoase și propuneri bune și nu ajungem să le înfăptuim niciodată, pentru că unul dintre noi nu le dă, ori nu le-a dat atenția cuvenită!

Ce frumos strălucește Iosua în cei 40 de ani de stăruință prin pustiu, prin greutăți, prin nepăsările zecilor de mii și moartea altor sute de mii! Canaanul a devenit scopul vieții sale și despre el povestea mereu omului care nu l-a văzut decât cu ochii credinței și în clipa morții cu ochii lui proprii, lui Moise. Stăruința lui Iosua de a urma drumul drept, fără a lua în socoteală părerile celor din jur, l-a făcut pe Iosua plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Moise.

Un alt lucru prin care strălucește Iosua, a fost faptul că el s'a resemnat timp de 40 de ani ca să fie al doilea. Era născut conducător, cu credință, voință și nervi de oțel. Nu găsim în el nicio gresală și totuși el nu tinde să fie primul. El poate face binele și din locul al doilea. Când membrii conducători ai bisericilor noastre vor învăța acest lucru, bisericile noastre se vor apropia mai mult de Canaanul în care vor găsi fericire și odihnă sufletească.

Iosua conducător

Dar pentru Iosua a fost totuși păstrat un loc, un gol care nu putea fi umplut de nimeni. Moise, stăpânul și prietenul său, a murit pe muntele Nebo și Iosua

Munca a fost lungă și obositoare, dar a fost încununată cu succes. Moise a fost ultimul dintre cei care au plecat din Egipt și care au murit la porțile Canaanului, iar Iosua, Caleb și noua generație au trecut Iordanul și au luat în stăpânire țara făgăduită.

Iosua nu s'a îngrijit numai de viața și traiul pământesc al poporului, ci ochii lui n'au pierdut din vedere viața lui sufletească. După ce au luat în stăpânire bogățiile pământului, au început să ia pildă dela popoarele din jur, urmându-le credințele și obiceiurile păcătoase. Iosua care era acum bătrân, i-a convocat într-o adunare națională și a ținut frumosul său discurs pe care l-a încheiat cu minunata lui declarație: „Dar cât despre mine și casa mea, noi vom sluji Domnului”.

E foarte frumos să vezi o tinerețe înflăcărată după bine, să vezi oameni idealști, dar cu cât mai frumoasă e bătrânețea care poate privi în trecut și poate arăta spre ea cu degetul, ca să servească de pildă bună celor ce doresc s'o urmeze. Si Iosua a trăit o astfel de viață, începută jos, în umilință, nicidecum pentru folosul său, ci mereu pentru al altora și sfârșită sus în înălțimi glorioase, mai frumoase decât înălțimile și cedrii Libanului.

DELA UNIUNE

În privința declarațiilor pentru închiderea caselor de rugăciune și alte prigoaniri, dorim să lămurim frățietatea noastră, că, noi nu facem pentru nimeni declarații scrise și deci să nu ne mai trimită hârtii nescrise și iscălitite de dărușii, ci să scrie declarațiile cum se pricep, dar să scrie în declarații numai ceea ce s'a petrecut și cum s'au petrecut lucrurile. Deasemenea să nu uite să pună în declarații comuna și județul, căci dacă nu sunt puse, nu-i putem ajuta cu nimic.

Din lumea largă

La 20 Aprilie s'a serbat în toată țara o sută de ani dela nașterea marelui Rege Carol I. care, prin înțelepciunea și vitejia sa, a ridicat țara noastră la rangul de regat. Cu această ocazie d-l Sidorovici T., comandantul „Străzii Țării”, a vorbit la Radio despre marile fapte ale primului rege al României.

In Ungaria s'a votat legea privitoare la Evrei. Ea reduce participarea Evreilor în viața națională a statului. Se dă voie numai la 6 la sută să intre în viața profesioniștilor liberi și la 12 la sută în comerț și industrie. Se interzice Evreilor de a intra în vreo funcțiune de stat și nici nu mai au voie să fie proprietari mari.

In Spania. Generalul Franco și-a făcut în cursul săptămânii trecute intrarea triumfală în Valencia. Orașul a fost foarte frumos împodobit și mii de oameni au aclamat pe general și au defilat prin fața tribunei în care se afla generalul.

In Londra s'a terminat un nou vapor, care e unul dintre cele mai rezezi vapoare din lume. Are 10 tunuri mari și 16 tunuri mici.

D-l Gr. Gafencu, ministrul de externe al României, a făcut o călătorie prin țările vecine. Călătoria s'a încheiat cu vizita pe care a făcut-o la Roma, unde s'a consfățuit cu contele Ciano și a fost primit în audiență de d-l Mussolini. Prin toate țările prin care a trecut, d-l Gafencu a dus cuvântul de pace al României. România vrea pace și prietenie cu toți vecinii ei.

Din războiul chino-japonez. Se anunță că, de pe urma bombardării orașului Ciungking, au rămas 5 mii de morți și răniți. Cea mai mare parte din ei au murit sau au fost răniți din cauza bombelor incendiare. O mare parte a orașului arde.

Un mare cutremur s'a înregistrat în Chili, America de sud, în orașul Chillan, care a fost distrus de groaznicul cutremur din Ianuarie. Mai multe clădiri care au rămas încă în picioare din acel cutremur, s'au prăbușit acum.

In Polonia s'au terminat subscrierile pentru împrumutul apărării aeriene. Socotelile de până acum arată, că subscrierile vor depăși suma de 400 milioane zloți.

Suveranii Marei Britanii, împreună cu principesele regale, au plecat în Canada.

Curiozități. Nu demult, vestitul aviator Lindbergh, împreună cu Carel, au inventat inima artificială, care se pune în mișcare când inima de carne înceată de a mai bate. Acum un inginer din America a inventat o mașină

electrică, care va fi expusă la expoziția din anul acesta.

Inginerul spune că, atunci când bătăile inimii slăbesc, acest aparat pune din nou în mișcare bătăile ei, precum se pune în mișcare motorul unui automobil. Căci se crede că omul e o mașină perfectă și deci i s'ar putea și lui aplica aceleași procedee ca la orice mașină.

Luna cărții

În Pavilionul Cultural din București s'a inaugurat expoziția cărții, în prezența M. S. Regelui Carol II. Cu această ocazie M. S. Regele a ținut o frumoasă cuvântare în care a spus: „Această serbare anuală a cărții nu este numai o tradiție de formă, ci pentru foarte mulți a devenit o nevoie, pentru idealisti o nevoie a sufletului...” Toată lumea sărbătorește victoria cărții, ca o prietenă nedespărțită a omului și o sfătuitoare de seamă în viață. Într'adevăr, cărțile bune pot înălța pe un om și-l pot zidi în cunoștințe. Clipele petrecute cu citirea unei cărți bune nu sunt clipe pierdute. Dimpotrivă, ele constituie un timp câștigat.

Imbogățiți-vă bibliotecile și casele voastre cu cele mai prețioase cărți, care formează o podoabă a oricărei biserici și a oricărui cămin, comandându-le dela **Depozitul de Literatură, Arad, str. Fabricii 20.**

Ana din Ava, 35 lei, Viața lui D. Livingstone, 15 lei. Celalalt tâmplar, 15 lei. Doctrinile Biblice, 30 lei. Geografia Biblică 50 lei. Harta Palestinei 100 lei. Cântările Sionului cu 60, 70 și 80 lei. Credința și misiunea baptistă 18 lei. Viața lui Spurgeon 20 lei. Toate leacurile, Ogorul nostru, Constituția și Istoria unirii cu 30 lei fiecare. Precum și alte broșuri, tractate și tablouri de perete, de diferite mărimi, cu inscripții biblice cu 15, 30 și 40 lei. La fel și tablouri mici pentru copiii din școala duminecală, cu 40 și 130 lei sută.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ, ARAD, str. Fabricii 20.

Mânia și frica sunt cei mai răi sfetnici. Ele ne fac să vedem totul în negru; iar unde totul este negru, nu se mai distinge nimic.

Segur

PENTRU GOSPODARI

Situația agricolă și a viilor e cât se poate de bună, la noi în țară, în acest an. Însă s'au ivit la meri și la gutui gândacii păroși, care distrug bobocii înainte de a înflori pomii. Singura scăpare e să se scuture pe pământ și apoi să fie culeși înainte de a putea face pagube.

Acum e timpul prășitului porumbului. Săpați cât mai des, căci săpatul e condiția de producție bună.

LUI ISUS

*Smerit îmi plec întunecata-mi frunte
În fața Ta, mântuitor de oameni,
În fața Ta pe veci strălucitoare
Cu care zâmbetul etern ne sâmeni.*

*Smerit îmi plec întunecata-mi frunte
Cu ruga mea, ce este-a tuturor.
Toți am greșit în fața Ta, Isuse,
O, Prinț al păcii și-al dragostei isvor.*

*Te-ai răstignit pe cruce, ca să ne dai
vieală
Și să ne dai speranța pierdută prin păcat.
Acum venim la Tine, cu suflete-obosite,
Să-ți implorăm iertare, Isuse adorat.*

*Și-așa cum stai de-a-dreapta Cerescului
Părinte
Și harul Tău continuu reversi din
înălțimi
Indură-te, ne iartă, sperând ca altădată...
Vom fi mai buni. Și-atunci, pe veci să-ți
mulțumim.*

Să te porți în așa fel, încât să păstrezi în suflet — în toiul muncii și al grijilor vieții — însușirea de a fi fericit; să dăruiești un pic de mulțumire, să descrețești frunțile îngrijorate, să luminezi puțin potecile întunecate, — ce faptă adevărat dumnezeiască în sânul sârmanei omeniri!

Ch. Wagner

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

FRĂȚII ȘI SURORILE DIN biserica Tomesti, jud. Hunedoara, au avut o deosebită bucurie la 30 Aprilie, când Domnul a mai adăugat la aleșii Săi încă două suflete. Botezul a fost îndeplinit de către fr. I. Mărza din Deva, ajutat de frații I. Miheș și N. Oncu. La serbarea aceasta au luat parte frați din vreo 10 comune învecinate și muzica fraților din Aciuța a contribuit la bucuria celor prezenți, prin cântările ei de slavă lui Dumnezeu.

A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ, la 7 Februarie, fetița A. Bălean din Hagii Dumitru. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. păstor al cercului, care a vorbit din textul Apoc. 14:13—14. A cântat corul din loc.

La 19 Martie a încetat din viață copilul I. Negruț în etate numai de 3 ani. În mormântarea a fost condusă de fr. păstor al Cercului, ajutat de fr. T. Bălean și de alți frați care au cântat o cântare spre slava Domnului. S'a vorbit din Cuvântul Domnului dela Luca 1:19—31.

BISERICA DIN ȘIPET, a avut o mare bucurie cu ocazia căsătoriei religioase a fr. Domocoș cu sora S. Radu, la 1 Mai. Serviciul a fost condus de fr. I. Gruia, iar actul căsătoriei a fost îndeplinit de fr. E. Sâmbotean, ajutat de frații M. Treța, R. Bendu și I. Boterez. Programul a fost împodobit cu duete, poezii și cu cântările corului și ale muzicii din loc.

IN GAȘPAR, jud. Bălți, a încetat din viață fr. V. Corcevoi, la 21 Martie. Cuvântul Domnului a fost ascultat de o mare mulțime, care a luat parte la serviciul înmormântării. Fratele lasă în urmă 9 orfani și o soție îndurerată. Dumnezeu să mângâie pe cei întristați.

DUMINECA, 23 Aprilie, tineretul bisericii din Cernăuți Roșa, a avut o frumoasă serbare cu ocazia vizitei fr. Isaac Ioan din București. Subiectul a fost: Lupta contra păcatelor mici, din care au vorbit mai mulți frați. Serbarea a fost frumos împodobită cu poezii, duete și cor, precum și de orchestra tineretului. Asemenea bucurii sunt pentru noi ca o ploaie bună după un timp lung de secetă. — I. Hodoroabă.

PRIMA ÎNMORMÂNTARE baptistă la leprozeria din Tichilești. A încetat din viață sora Maria Duică, una dintre bolnavele din spital, la 23 Aprilie. În mormântarea a fost îndeplinită de fr. T. Cenușă, predicator în Tulcea și de fr. P. Stamate din Satu-Nou. Au fost de față peste o sută de bolnavi din leprozerie și mulți săteni, precum și dl. administrator al spitalului, împreună cu soția și cu toții au rămas adânc mișcați de Cuvântul Domnului care le-a fost vestit.

FR. TEODOR IOV a ținut înmormânta-

rea sorei Fl. Ban din Curtice, la 22 Aprilie. Sora era în etate de 72 de ani.

A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ fr. Bordea Ieremie, din Răseruci, jud. Cluj, la 30 Aprilie. Serviciul religios a fost condus de fr. Crișan Gavrilă din Cluj. La înmormântare a luat parte un mare număr de ascultători ai Cuvântului.

FRĂȚII DIN MĂCICAȘ au avut o zi de bucurie, în 16 Aprilie. Dimeinea ora de rugăciune a fost condusă de fr. Birtar din Jula, și serviciul divin de către fr. Frărăgan G. Apoi a urmat serviciul școlii duminicale, condus de fr. Baci. Au

urmat mai multe cântări în cor și două binecuvântări. După masă serviciul și Cuvântul Domnului a fost împărțită de către fr. lucrător Frărăgan.

IN MOLDOVA NOUA s'a ținut căsătoria religioasă a sorei E. Nistoran cu fr. I. Străinescu. Din Cuvântul Domnului au servit frații I. Craiovean și T. Iacobici.

STUDIUL BIBLIC LA IAȘI. În zilele de 19—21 Martie, s'a ținut un curs biblic la Iași, cu frații bătrâni ai Comunității. Au luat parte frați din 9 comune și s'au întărit sufletește din izvorul neseecat al Cuvântului lui Dumnezeu.

Privirea care dă viață

(Urmare din pag. 2-a).

murea pentru păcatele omenirii, deci și pentru ale lui, i-a dat viață. Privește spre Domnul Isus și tu și vei trăi, da, vei trăi veșnic.

Apostolul Petru, când s'a lepădat de trei ori de Domnul, în curtea Marelui Preot, s'a uitat spre Domnul și privirile lui au întâlnit privirile Domnului. Ne putem închipui ce a cetit Petru în privirile Domnului, căci ieșind afară a plâns cu amar păcatul lui grozav, s'a pocăit adânc și a trăit. Privirea spre Domnul i-a dat viață. Privește la Golgota. Aici vei întâlni privirea Lui în care vei ceti urgia lui Dumnezeu față de păcat, chinul morții amare ca plată a păcatului, o aspră muștrare care va răscoli conștiința ta și te va osândi, dar vei ceti și mila iertătoare a lui Dumnezeu care îți spune: „Privește cu credință, căci am luat locul tău, și privind vei trăi”.

Privire care ucide

Dacă privirea îndreptată către Domnul Isus, către jertfa lui ispășitoare, dă viață, mai sunt și priviri care omoară pe cei credincioși.

Privirea înapoi, la lume — la păcat. Privirea la Domnul Isus, dă viață, privirea la păcat omoară. „Cine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este vrednic de Mine”, zice Domnul Isus. Sunt unii care se lasă ademeniți de frumusețea aparentă a lumii, privesc la ea, o râvnesc, o gustă, și mor.

Privirea la slăbiciunile altor credincioși. Câți nu fac marea greșală de a privi la oameni! Când au văzut o slăbiciune, căci aceasta se întâmplă adesea în

viața multora, primesc o lovitură de care diavolul se folosește pentru a-i lovi până îi omoară. Nu privi la oameni, fie ei chiar predicatorii, sau bairânii bisericii, ci privește la Domnul Isus, ia-l pe El ca țintă și model al vieții tale și atunci slăbiciunile altora nu te vor mai poteni, iar când vei vedea slăbiciuni la alți credincioși, îi vei compătimi, te vei ruga pentru ei și-i vei ajuta să se ridice, în loc de a cădea cu ei, sau chiar înaintea lor.

Privirea la pământ. Dorința după cele pământești, setea după înavuțire, îngrijorările vieții, sunt spinii care înăbușesc sămânța Cuvântului lui Dumnezeu în noi și nu o lasă să rodească. Cuvântul Domnului ne îndeamnă să privim la cele de sus, nu la cele de pe pământ. Col. 3:1—2. Diaconul Ștefan, în fața celor ce-l judecau, a ridicat ochii în sus și a văzut cerul deschis și pe Domnul Isus, dar prigonitorii lui au privit la pământ și n'au văzut altceva decât pietrele cu care l-au împroșcat, omorându-l. Anania și Safira, au privit la cele pământești. Au dorit să privească cu un ochiu spre cer și cu unul spre pământ, dar nu s'a putut. Pământul i-a cucerit, au mințit, s'au îngrijorat de viața pământească și au murit. Domnul Isus zice: „Căutați mai întâi împărăția cerurilor”... „Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”...

Da, numai privirea la Domnul Isus dă viață și întretine viața!

Isuse, viața mea,
Ține-mă în apropierea Ta,
Dragostea crucii Tale,
Să mă conducă pe-a Ta cale.

FAPTE, PILDE și IDEI

Ce spun dușmanii?

Vorbind despre Faraon și poporul Israel, un mare predicator a zis: „Dacă luăm pe Dumnezeu în planurile noastre, atunci nu avem de ce să ne fie frică de ceea ce ne pot face oamenii. Căci dușmanul a zis: Îi urmăresc și-i voi ucide pe acești Israeliti. Dar vocea dumnezeiască a spus: Nu, căci Eu voi ucide inamicul în mijlocul Mării Roșii. Dumnezeu a spus că niciun fir de păr din capul nostru nu va cădea. Deci să ne punem toată încrederea în El și frica va fugi imediat.

Zâmbiți!

La o casă misionară din Londra, o doamnă bogată, care din nenorocire era surdă, a contribuit mult prin averea ei la ținerea de servicii divine pentru aducerea la Hristos a celor pierduți. Într-o zi fu întrebată de un predicator: „Prin ce luată și dv. parte la această lucrare roabilă și sfântă?” „O”, răspunse ea. „cu adevărat eu nu pot face altceva, decât să zâmbesc celor care vin să asculte Cuvântul dumnezeesc”. După cum a putut să constate și predicatorul, acest procedeu simplu, dar plăcut a atras foarte mulți oameni mai aproape de Domnul. Să zâmbesti tuturor, arătând dragostea ce le-o porți, e cel mai tare magnet care învinge forța celui rău și inmoaie inimile cele mai împietrite. O față voioasă, un cuvânt de mângâiere, pot aduce raze de soare în inimile pustiite de păcat. Ce fel de creștin ești tu? Cu fața iluminată de zâmbet ori întunecată de dușnănie?

Trei lucruri de frunte

În America există o vale cu renume istoric, anume Valca Mohawk, în care se află o tăbliță cu următoarea inscripție: „Isus a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”. Ioan 14:16. Căci:

Fără Cale nu se poate merge,

Fără Adevăr nu este cunoștință,

Fără Viață nu se poate trăi”.

Alegerea

Un creștin istorisește că, într-o zi, fiind chemat la o fată tânără pe patul morții, a găsit-o citind o carte lumescă, cu mare interes. Creștinul o întrebă: „Poți în aceste momente să mai citești o astfel de carte?” „Eu nu pot să citesc totdeauna numai Biblia”, răspunse ea cu pornire. „O, tu nu înțelegi că ai ajuns în pragul morții? Că doctorii au declarat starea ta ca fără speranță? Că numai câteva ore te mai despart de Dumnezeu și vei merge la judecată în fața Lui?” O mare disperare se arată pe fața tinerei și strigă: „Poate fi acest lucru adevărat?” „Da, acest lucru e foarte adevărat și eu am fost trimis ca să te ajut să pri-

mești îndurarea Domnului în clipele tale din urmă”. Crede în Domnul Isus. Vrei să-L primești acum?” Răspunsul ei fu: „Nu astăzi”. Cartea o aruncase jos pe podea. Predicatorul aduse Biblia și o puse lângă ea în pat. Apoi se întoarse să plece. Când voi să închidă ușa, privi o clipă înapoi la bolnavă. Aceasta se aplecase și ridică cu înălțare cartea pe care o aruncase cu câteva clipe înainte. Alegerea ei fu făcută. Peste o zi, două ea se duse. A murit blestemându-se pe sine și pe Dumnezeu; strigând după iertare și iar blestemând. „A trecut”, striga, „e prea târziu”. „Am pierdut”.

Iubitul meu cititor, tu ce alegi, Cuvântul Domnului, ori plăcerea lumii? Azi încă nu e prea târziu pentru tine. Să nu te afle ora morții nepregătii. Alege azi!

Focul cel mare

În marele foc din Chicago, care a distrus aproape întreg orașul, Moody, marele evanghelist modern și-a pierdut tot avutul. Cineva îl întrebă: „Mi se pare că dv. ați pierdut în acest foc tot ce ați avut?” „Nu, nu”, răspunse Moody, „eu n'am pierdut pe Hristos. El a rămas viu în sufletul meu”.

Când valurile necazurilor trec peste capetele noastre, să nu uităm că avem o avere mult mai mare decât cea pe care

o pot strica molii și rugina. E viața noastră în Hristos. Aceasta nu o vom pierde niciodată, dacă rămânem credincioși până la sfârșit.

Putere sau timp pierdut?

„Rugăciunea”, zicea dr. Schaeffer, „poate fi o putere mare ori o neplăcută pierdere de timp. Dacă ea e numai pierdere de timp pentru un rugativ, atunci el poate cere mult, dar nu primește decât puțin. Iar dacă e o putere, atunci poate cere puțin și va primi mult. Apostolul Iacob scrie în epistola sa, că rugăciunea fierbinte a unui om neprihănit, mare putere are.

Har din belșug

Un Irlandez era convins de păcătoșenia sa și îi mai lipsea numai să creadă în Domnul. Dar Diavolul veni și la el cu obișnuitul motiv: „Dacă tu azi crezi, nu vei putea păstra credința ta mereu. Ce te faci mâine?” Atunci omul arătă spre o moară de apă, zicând: „Ce învârteste roata morii?” „Părăul”. „Mâine ce o va învârti?” „Părăul”. „Dar poimâine ce va învârti roata?” „Părăul”. Îndoiala dispăru imediat din sufletul său. Căci harul lui Dumnezeu se revărsă din belșug peste acei care cred, și azi și mâine și în veci.

Iubirea lui Dumnezeu și iadul

(Urmare din pag. I-a)

Prin urmare, singura cale de a fi mântuiți este să răspundem de bunăvoie la chemarea dragostei lui Dumnezeu. Dacă nu vrem să răspundem, altă cale de mântuire nu există.

Apropierea de Dumnezeu se face prin credință și pocăință. Oricine cunoaște puțin sufletul omenesc, știe că nu poți face pe nimeni cu sila să se pocăiască și să creadă. Numai omul singur poate face pentru sine acest lucru. Credința și pocăința stabilește firul de legătură între om și Dumnezeu. Ea e o legătură între Tată și Fiul și deci nu poate fi întreținută decât de dragoste. Cine poate fi silit să iubească? Nimeni.

Deci dacă ținem minte bine două lucruri, putem pricepe de ce numai omul e de vină dacă merge în iad. Dumnezeu a făcut totul și mai mult nu poate face. Aceste două lucruri sunt următoarele:

1) Omul este creat liber și Dumnezeu respectă această libertate. Dacă n'ar respecta-o, ar

viola conștiința omenească și ne-ar preface în mașini fără nicio personalitate. Deci Dumnezeu ne cheamă prin jertfa de pe Calvar să venim la El, dar hotărârea atârnă de noi. Dacă respingem mâna dragostei întinsă spre noi, suntem pierduți pentru totdeauna și fără nicio cale de scăpare.

2) Lucrul cel mai însemnat din raiu e legătura cu Dumnezeu și iadul înseamnă despărțire totală de Dumnezeu. Legătura cu Dumnezeu se poate întreține numai prin credință și iubire, căci e o legătură spirituală de Tată și Fiul. Deci acest lucru nu se poate face cu sila.

Iată deci, că Dumnezeu nu numai că nu ne aruncă în iad, ci a făcut totul ca noi să nu ajungem acolo. Dar dacă omul nu vrea să părăsească drumul păcatului și nu vrea să intre în legătură cu Dumnezeu, iadul e partea lui și nimeni nu-l poate ajuta.

Tocmai din această cauză, respingerea cu totul a Evangheliei este păcatul contra Duhului sfânt care nu se iartă niciodată. Dar despre asta, altă dată.